

دریچه

توضیحات محسن هاشمی درباره نتایج جلسه با جهانگیری

● **شرق:** رئیس شورای اسلامی شهر تهران نتایج جلسه با معاون‌اول رئیس‌جمهور درباره تأثیر افزایش نرخ سوخت بر حمل‌ونقل تهران را تشریح کرد. محسن هاشمی‌رفسنجانی پیش از آغاز سخن علنی شورای شهر تهران، با اشاره به جلسه خود با معاون‌اول رئیس‌جمهور اظهار کرد: روز دوشنبه با حضور آقای جمالی‌نژاد، معاون عمرانی وزارت کشور، جلسه‌ای را با آقای جهانگیری برگزار کردیم که جلسه خوبی بود. او با بیان اینکه افزایش نرخ سوخت تأثیر مستقیمی بر حمل‌ونقل تهران دارد، اضافه کرد: این موضوع را در جلسه با آقای جهانگیری مطرح کردیم و به نظر می‌رسد ایشان اهمیت این موضوع را متوجه شدند و تصمیم بر این شد که هرچه سریع‌تر تصمیم ویژه‌ای اتخاذ شود. روز گذشته نیز با حضور آقای جمالی‌نژاد جلسه‌ای در سازمان برنامه‌وبودجه برگزار شد که در این جلسه به فوریت درباره تأمین اتوبوس و واگن مترو تصمیماتی اتخاذ شد. وی تأکید کرد اگر اعتبارات تأمین نشود، با توجه به وجود ۱۰ کارخانه اتوبوس‌سازی و چهار کارخانه واگن‌سازی، تأمین هرچه سریع‌تر اتوبوس و واگن امکان‌پذیر خواهد بود.

آخرین آمار از «مرد»های ایرانی

● **ایسنا:** شهلا کاظمی‌پور، جمعیت‌شناس، با استناد به آمارهای سال ۹۵ مرکز آمار ایران گفت: حدود ۴۰ میلیون نفر از جمعیت ۸۰ میلیون نفری ایران را جمعیت مردان تشکیل می‌دهند که از این میان ۳۳ میلیون نفر از آنها ۱۰ سال به بالا و هفت میلیون نفر از آنها کمتر از ۱۰ سال سن دارند.او با تأکید بر اینکه بالاترین ضریب جمعیتی، چه در مردان و چه در زنان را میانکین سی تا ۳۵ سال شامل می‌شود، اظهار کرد: تعداد مردان ۱۹-۲۵ ساله دو میلیون و ۷۸۰ هزار نفر، تعداد مردان ۲۴-۳۰ ساله سه میلیون و ۲۴۰ هزار نفر و تعداد مردان ۲۵-۲۹ ساله چهار میلیون و ۱۴۰ هزار نفر است. علت تفاوت آماری در سه گروه سنی جوانان ناشی از کاهش باروری در ایران است. تا سال ۱۴۰۰، جوانان ۲۵-۲۹ ساله در گروه سنی میان‌سالان قرار می‌گیرند.به گفته کاظمی‌پور، ۷۱ درصد از جمعیت مردان جوان در گروه سنی ۱۹-۲۵ ساله، ۳۲ درصد از جمعیت ۲۰-۲۴ ساله ۱۱ درصد از جمعیت ۲۵-۲۹ ساله محصل هستند، این درحالی است که در کشورهای در حال توسعه همه مردان جوان ۱۵-۱۹ ساله و ۸۰ درصد از جوانان ۲۰-۲۴ ساله در حال تحصیل هستند.این جمعیت‌شناس با اشاره به وضعیت تحصیلی مردان (شش ساله به بالای ایران) یادآور شد: براساس آمارهای سال ۹۵، ۹۲ درصد از مردان باسواد و هشت درصد (سه میلیون و ۲۲۴ هزار نفر) بی‌سواد هستند. این درحالی است که جمعیت زنان بی‌سواد (شش ساله به بالا) به پنج میلیون و ۵۷۰ هزار نفر می‌رسد و این یعنی در مجموع حدود هشت میلیون (۱۰ درصد از جمعیت ایران) بی‌سواد هستند. بر این میان مروری بر آمارهای بی‌سواد۱۵ ساله نشان می‌دهد که جمعیت بی‌سودان در سال ۱۱، ۶۵ میلیون نفر بوده است، اما در این میان ایران ادعای توسعه‌یافتگی دارد و سعی می‌کند در راستای توسعه حرکت کند، درحالی‌که هنوز جمعیت بی‌سودان بسیار بالاست.او با اشاره به اینکه ۱۹-۲۵ درصد از جمعیت مردان (۱۰ سال به بالا) باسواد هستند، تصریح کرد: از این میان ۲۰ درصد دارای تحصیلات ابتدایی (کم‌سواد) هستند، ۲۰ درصد تحصیلات راهنمایی، ۹.۵ درصد تحصیلات متوسطه، ۲۱ درصد دیپلم و ۲۱ درصد تحصیلات عالیه دارند.

اختلال در تأیید نسخه برخی بیماران به دلیل قطعی اینترنت

● **ایسنا:** عضو هیئت‌مدیره انجمن داروسازان ایران با اشاره به مشکل عدم تأیید نسخ در برخی داروخانه‌ها به دلیل قطعی اینترنت از تلاش برای رفع این مشکل خبر داد. حمید خیری دراین‌باره گفت: سیستم‌های اینترنتی برخی از داروخانه‌ها به اینترنت ملی متصل است و مشکلی در تأیید نسخ بیماران ندارند، اما داروخانه‌هایی که اینترنت‌شان به سروهای اینترنت ملی متصل نیست، متأسفانه برای تأیید نسخه‌های بیماران با مشکل مواجه شده‌اند و به همین اساس بیماران هم دچار مشکلاتی شده‌اند. او ضمن تأکید بر تلاش برای رفع این مشکل گفت که قرار است شرکت‌های مربوطه که صندوق و سیستم اینترنتی داروخانه‌ها از سوی آنها ایجاد و تأمین می‌شود، از اینترنت ملی استفاده کنند.

کاهش مراجعه تهرانی‌ها برای اهدای خون

● مدیر کل انتقال خون استان تهران ضمن اشاره به کاهش مراجعات برای اهدای خون، از مردم خواست برای اهدای خون به مراکز انتقال خون مراجعه کنند تا قسمتی از نیاز بیماران تأمین شود. سیدمرتضی طباطبایی گفت: در روزهای گذشته با توجه به آلودگی و سردی هوا و با توجه به برفی که آمد، با وجود اینکه تمامی مراکز اهدای خون باز بودند و ساعت‌کاری‌شان هم افزایش یافته بود، آمار مراجعه برای اهدای خون کاهش یافت. کاهش آمار مراجعه‌کننده‌ها باعث می‌شود ذخایر مراکز انتقال خون هم کاهش یابد. او افزود: امیدواریم مردم زمانی را برای اهدای خون قرار دهند تا بیماران دچار مشکل نشوند. باید توجه کرد نیاز بیماران به خون و فرآورده‌های خونی همیشگی است و به فصل و سرما و گرمای هوا ارتباطی ندارد.

از جمعه‌شب که قیمت بنزین یک‌باره دوبرخی شد و خاطره سال ۸۶ را تکرار کرد تا همین حالا که این گزارش را می‌نویسیم، بر اساس روایت‌های رسمی در حدود صد شهر ایران تجمعات اعتراضی زیادی برپا شد و در برخی از شهرها تبعات و خسارت‌های گاه سنگینی هم برجا گذاشت. در همین مدت اینترنت قطع شد و خبر دست‌اول و درستی که مخاطبان و مردم نگران و مشتاقی شنیدن واقعیت‌ها، منتظرش هستند نبود که بتوان درباره ماجرا اطلاع‌رسانی کرد. مانع و محدودیت اصلی در این زمینه ممنوعیت‌های اعمال‌شده است یا خودسانسوری رسانه‌ها و خبرنگاران در این زمینه؟

هرچه هست، می‌توان گفت اگر مانند بیشتر دیگر مناطق دنیا که خبرنگاران در مواقع مشابه با پوشش مشخص و متمایز حضور دارند، در صحنه‌های اعتراضی این روزهای ایران نیز حضور داشتند می‌توانستند روایت و تصویری واقعی و ملموس از آنچه در حال رخ‌دادن است را برای مخاطبان و مردم به نمایش بگذارند؛ روایات و تصاویری که می‌توان با استناد به آنها مرز بین مردم معترض و محق را با اغتشاشگر در حال تخریب اموال عمومی تفکیک کرد. اگر خبرنگاران رسانه‌های رسمی با کارت و مجوز در صحنه حضور داشتند و با خودسانسوری و سانسور از بیرون نیز دست‌بگریبان نبودند، علاوه‌بر روایت درست و واقعی آنچه اتفاق افتاده و اینکه نیاز خبری و آگاهی‌رسانی مردم و مخاطبان داخلی را تأمین می‌کردند، خود تبدیل به مرجع رسانه‌ای و استناد می‌شدند. در این شرایط همانند این روزها و تجربه‌های گذشته، مرجع رسانه‌ای به خارج از مرزهای کشور پرواز نمی‌کرد تا رسانه‌هایی که هدف و استراتژی و تکلیفشان با حامیان مالی و سرمایه‌گذارانی که دارند معلوم است، با ترکیبی از راست و دروغ و تشویش و اغراق، تبدیل به منبع خبری نشوند و اغتشاش و تخریب و ویرانی را به‌جای اعتراض مردمی به افکار عمومی قالب کنند.

یک سوی دیگر ماجرا هم البته به خود ما برمی‌گردد: ما روزنامه‌نگارانی که گزارش‌هایمان را بر اساس گزارش‌های رسمی مسئولان و تعدادی فیلم و گزارش تلفنی نوشته‌ایم و نه بیشتر، سال‌هاست که ما خبرنگاران برای حضور در تجمعات قانونی و غیرقانونی مجوزی نداریم، امتیازی نداریم و اگر آنجا باشیم مسئولیت‌مان با خودمان است. به همین شرایط باید دغدغه‌های معیشت اقتصادی این سال‌ها و ناامنی شغلی و ورود شبکه‌های اجتماعی و ماهواره‌ای و تغییرات انتظارات مردم و تغییرات اجتماعی نسل جدید روزنامه‌نگاران و خبرنگاران و ... را اضافه کنیم. خلاصه این می‌شود که تجمع کاریگری با اعتراض معلمان باشد یا اتفاقاتی نظیر دی‌ماه ۹۶ یا اتفاقات این روزهای بعد از گرانی بنزین، بیشتر ما روزنامه‌نگاران و خبرنگاران از پشت میزهای کارمان بلند نشدایم و نقد که رویّت واقعیت کنیم تا شکوگو و راوی واقعیت‌ها باشیم تا سره اعتراض برحق از ناسره تخریب و اغتشاش مشخص شود.

اما چاره‌ای نیست، باید این روند و رویه تغییر کند؛ هم به نفع رسانه‌هاست و هم به نفع کشور و نظام. بی‌تردید وقتی رسانه رسمی شناسنامه‌دار داخلی راوی و زبان گویای مشکلات و اعتراضات و انتظارات مردم و دست‌برای نوشتن باز باشد، هم قابل اعتنارت است و هم دردی که روی آن دست می‌گذارد زودتر و بهتر قابل درمان می‌شود.پیرامون همین موضوع امروز به سراغ چهار روزنامه‌نگار از نسل امروز و نسل گذشته مطبوعات رفته‌ایم تا نظرشان را دراین‌باره و نحوه پوشش خبری اعتراضات اخیر بررسییم. این نظرات در ادامه آمده است.

علی اکبرقاضی‌زاده:وظیفه‌ما مدین وروایت است

علی اکبر قاضی‌زاده، استاد روزنامه‌نگاری و از خبرنگاران پیش‌کسوت نیز با انتقاد از آنچه که محدودیت دولتی خوانده می‌شود، روزنامه‌نگاران و خبرنگاران را افرادی تبل که به صندلی‌ها و کامپیوترشان چسبیده‌اند خواند و گفت: واقعیت این است که روزنامه‌نگاران ما نمی‌دانند مردم چه می‌گویند و چه می‌خواهند؛ از آن‌طرف علاقه و اعتماد مردم هم به رسانه‌ها از دست رفته و مردم دیگر ما روزنامه‌نگاران و خبرنگاران را باور ندارند و حق هم دارند که این‌طور فکر کنند.

او می‌گوید خبرنگاران و روزنامه‌نگاران می‌خواهند با

چند مصاحبه تلفنی و دورزدن در سایت‌ها و شبکه‌های تلویزیونی همه اتفاقات و واقعیت‌ها را جمع کنند، درحالی‌که با این عملکرد نه مخاطب درگیر می‌شود و نه به وظیفه اصلی‌مان عمل کرده‌ایم. قاضی‌زاده می‌گوید از آنچه به‌عنوان محدودیت فلان کشور یا ارگان برای رسانه‌ها اعلام می‌شود خبر دارد، باوجوداین معتقد است که همه اینها بهانه‌هایی برای عمل‌نگردن به وظیفه اصلی انتقال اخبار است. او می‌گوید بیشتر روزنامه‌نگاران و رسانه‌هاشان پشت این بهانه‌ها پنهان شده‌اند و با تنبلی و رفتار غیرحرفه‌ای و ناشی‌گری‌های مشهود به دنبال توجیه عملکردشان هستند.این روزنامه‌نگار قدیمی به اتفاقاتی که در جامعه رخ می‌دهد اشاره کرد و گفت: بیخ گوش همه ما روزنامه‌نگاران، اتفاقات زیادی رخ داده، اما نمی‌بینیم، چرا؟ چون به ما گفته‌اند نبینید! چون ممکن است خبرنگار و روزنامه‌نگار را دستگیر کنند؟ چون ممکن است پس از تهیه گزارش با مشکلات بسیار رسانه‌ها آن را منتشر نکنند؟ اما مگر وظیفه ما دیدن همین اتفاقات و روایت آن نیست؟ یادمان رفته که کار ما دیدن و دنبال‌کردن و نوشتن رویدادهای بدون قضاوت است و نباید به موضوعات دیگر کاری داشته باشیم!

محمد بلوری:روزنامه‌ها عقب‌نشینی کردند

محمد بلوری، روزنامه‌نگار پیش‌کسوت و بنیان‌گذار صفحه حوادث رسانه‌ها در روزنامه کیهان که از او با عنوان بنیان‌گذار زائر حادثه‌نویسی در روزنامه‌ها یاد می‌شود نیز دراین‌باره به «شرق» این‌طور می‌گوید: «آنچه امروز خودش را در بی‌اعتنایی و بی‌اعتدای به روزنامه‌ها نشان داده، ریشه در عملکرد چند دهه روزنامه‌ها دارد که خودشان را از تحولات جامعه دور کرده‌اند». بلوری که پیش از انقلاب نیز سالیان درازی تجربه کار روزنامه‌نگاری داشته، به خاطره‌ای اشاره می‌کند و می‌گوید: «سال ۵۷ و در اوج اتفاقات آن روزها، شریف‌امامی، نخست‌وزیر وقت، مدیران روزنامه‌ها و خبرنگاران را جمع کرد تا به نوعی آنها را کنترل کنند، اما روزنامه‌ها به شکلی خودجوش تصمیم گرفتند چهار روز منتشر نشوند و به عبارتی نشان دادند که سانسور برای آنها معنی ندارد و به این شکل جایگاهشان را تثبیت کردند و حرفشان را زدند». او می‌گوید روزنامه‌های پس از انقلاب تا همین روزها، جسادی و سیاسی شدند و به مرور مدیرانی با مقاصد؛ خبری‌های خیری و اجتماعی را حذف و سیاسی و فردی بودند، در آنها بر سر کار آمدند و به مرور استقلال روزنامه‌ها از دست رفت. بلوری به حرمت روزنامه‌نگاران در میان مردم و اهمیت حضورشان در حوادث مختلف و گزارش‌های میدانی اشاره کرد و گفت: «روزنامه‌نگاران این روزها از پشت کامپیوترشان تکان نمی‌خورند و از روی شبکه‌های خبری و اجتماعی گزارش می‌نویسند. روزنامه‌نگاران با وجود محدودیت‌ها می‌توانستند کار کنند و به مرور مسئولان را عادت دهند که آنها بخشی از روایت رویداد هستند، اما به مرور که فشارها زیاد شد، روزنامه‌ها عقب‌نشینی کردند».

متین غفاریان: «نمی‌خواهیم» با محروبت خودسانسوری

متین غفاریان، روزنامه‌نگار و سردبیر «ایرنا ۲۴»، می‌گوید: «روزنامه‌ها که عملکردی روزانه دارند، بیشتر با این مسئله مواجه هستند و با توجه به محدودیت‌هایی که برای آنها ایجاد شده، ترجیح می‌دهند پشت میز

جامعه

گزارش‌هایی که ندیده می‌نویسیم

خبر

و کامپیوترشان بمانند و به جای گزارش میدانی از کف خیابان، شبکه‌های اجتماعی و تلویزیونی را چک و از آنها گزارش تهیه کنند». او به وظیفه اصلی تهیه گزارش میدانی روزنامه‌ها که تا حداقل یک دهه قبل ادامه داشت، اشاره می‌کند و می‌گوید: «درساره تهیه این گزارش‌های میدانی و روایت اتفاقات بدون واسطه چند حالت وجود دارد که یا نمی‌خواهیم یا نمی‌توانیم سراغ موضوعی برویم و در حالت دیگر با این موضوع مواجهیم که آنچه تهیه شده است را چطور و کجا منتشر کنیم. واقعیت این است که محدودیت‌ها آن‌قدر نبوده که نتوانیم بنویسیم و منتشر کنیم، بلکه بیشتر با موضوع «نمی‌خواهیم» با محروبت خودسانسوری مواجه هستیم».

غفاریان می‌گوید: «درساره مغفول‌ماندن این وظیفه اصلی ما روزنامه‌ها باید از انجمن صنفی روزنامه‌نگاران بخواهیم و بگیری کنیم که بر سر وظیفه اصلی ما آمده است که این‌طور خودمان، خودمان را سانسور می‌کنیم و خبرنگور رسانه‌های رسمی شده‌ایم، به شکل استاندارد و تعریف‌شده باید به حضور خبرنگاران در حوادثی مشابه اتفاقات این روزهای اعتراضات بنزینی در سایر نقاط دنیا نگاه کرد، به همه این رویدادهای خبرنگاران و بخواهیم و بگیری کنیم که بر سر وظیفه اصلی ما آمده است اما این موضوع در ایران هنوز تعریف نشده است». سردبیر «ایرنا ۲۴» همچنین در بخش دیگری از تحلیل خود این‌طور توضیح داد: «عموما رسانه‌ها را با موضوع مصلحت عمومی کشور محدود به انتشار اخبار و گزارش‌ها می‌کنند یا اجازه اطلاع‌رسانی نمی‌دهند که حالی که رسانه و خبرنگار مطابق با وظیفه اصلی خود و اطلاع از همه خطمشی‌ها و خطوط قرمز می‌تواند روایتگر حوادث باشد. متأسفانه برخی رسانه‌ها با رویکرد جدایی دولت و ملت، بر اطلاع‌رسانی و پوشش اخبار کار می‌کنند که تا مثلا مردم سراغ رسانه‌های خارجی نروند، در صورتی که این رویکرد اشتباه است؛ مصلحت عمومی نمی‌شاید به شکلی دوطرفه بگیری شود و رسانه‌ها به شکلی آزاد عمل کنند».غفاریان همچنین می‌گوید: «روزنامه‌نگارها عموما با اطلاع از حدود اختیارات‌شان، باید بتوانند مستقل، خارج از احساسات و قضاوت و در حالی که منافع جامعه و نظام را هم می‌دانند، کارشان را پیش ببرند و این رویکرد هیچ‌کدام نمی‌تواند برای کشور ضرری داشته باشد اما متأسفانه در شرایط فعلی از روزنامه‌نگار تا مدیران مسئول و بالاترین مقامات مرتبط دچار افراط و تفریط شده‌اند و کار حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در این میان روی زمین مانده است. مسئله دیگر هم این است که انجمن صنفی روزنامه‌نگاران هم خودش را تکان نمی‌دهد تا از دولت و حاکمیت حقوق اولیه خودش یعنی حق نوشتن درباره رویدادهای خبری و اجتماعی گزارش می‌نویسد».

امیرشاهی: کاهش قدرت رسانه رسمی داخلی برای انتقال هشدارها

افشین امیرشاهی، روزنامه‌نگار و سردبیر سابق روزنامه شهروند و عضو کنونی شورای سردبیری روزنامه همشهری، دراین‌باره به «شرق» می‌گوید «در شرایطی مثل وضعیت اخیر، بخش مهمی از محدودیت‌ها به‌بالاغيه‌ها و دستورالعمل‌ها و جلسات مختلف نهادهای بالادستی بازمی‌گردد که رسانه‌ها را موظف می‌کنند در چارچوب مشخصی کار کنند، به‌همین دلیل بسیاری از خبرنگاران انگیزه‌های خود را از دست می‌دهند. خود روزنامه‌نگار

و خبرنگار نیز به دلایلی مثل هراس از سرانجام حضور در مراسم و همین‌طور بی‌انگیزگی یا خودسانسوری و مواردی از این دست تمایل به حضور میدانی در صحنه‌ها ندارد، مورد دیگر به قوانین و قواعد روزنامه و رسانه‌ای که در آن مشغول به کار است، ارتباط دارد، چون در چنین شرایطی معمولا مدیران مسئول و سردبیرها را بارها به جلسات مختلف دعوت می‌کنند و به آنها می‌گویند رسانه اجازه بازنشر چه مسائلی را دارد و چه مسائلی را نمی‌تواند منتشر کند. با توجه به دیدگاه مدیرمسئول، شرایط در رسانه‌های مختلف متفاوت است، چون در نهایت مدیرمسئول است که باید در دادگاه پاسخ‌گو باشد. در بسیاری از روزنامه‌ها به‌ویژه روزنامه‌های غیرخصوصی مدیران مسئول براساس شایستگی و از میان خبرنگارانی که کار حرفه‌ای انجام داده‌اند و خاک مطبوعات را خورده‌اند، انتخاب نمی‌شوند و براساس ارتباطات و هماهنگی با مدیران بالادست انتخاب می‌شوند. همین موضوع باعث می‌شود براساس مصلحت‌سنجی‌هایی که انجام می‌شود، حرف مردم آن‌طورکه باید منتشر نشود و همین امر باعث خودسانسوری خبرنگار می‌شود.

امیرشاهی همچنین می‌گوید «همین موضوعات باعث شده است مرجعیت رسانه از داخل خارج شود و به دست رسانه‌های خارجی بیفتد، به‌همین دلیل بسیاری از مردم هنگامی که می‌خواهند اخبار این روزهای کشور را دنبال کنند، سراغ رسانه‌های خارجی می‌روند، به‌ویژه در همین چند روز که قطع‌شدن اینترنت ضربه بزرگی به رسانه‌های داخلی وارد کرد و در مقابل تعداد مخاطبان رسانه‌های خارجی افزایش پیدا کرده، همه اینها باعث آسیب‌زدن به رسانه‌های داخلی شده است. ما در شرایطی قرار داریم که نیازمند تغییرات بنیادی در رویکردها هستیم، این تغییرات خیلی وقت پیش باید اتفاق می‌افتاد. درست است که امروز برای تغییر دیر است اما فردا دیرتر از امروز

است، در حوزه رسانه اگر سیاست‌های موجود فرهنگی به شکلی بوده که ششکاف زیادی بین سیاست رسمی و غیررسمی ایجاد کرده و باعث شده است سیاست‌های فرهنگی حال حاضر نتواند این تنوع اجتماعی و فرهنگی را بازتاب دهد، همین مسئله موجب شده این رسانه و محصولات فرهنگی نفوذ و اعتبار خود را از دست بدهند و به‌همین دلیل مرجعیت رسانه‌های داخلی و رسمی مقدار بسیار زیادی از بین رفته، وقتی مرجعیت یک نهاد فرهنگی به این شکل از بین برود، قاعدات روی تولیدات آن تأثیر می‌گذارد، به گفته این روزنامه‌نگار مدت‌هاست نقش رسانه در اطلاع‌ارزش‌های جمعی به‌شدت کاهش پیدا کرده است، حتی برخی می‌گویند روزنامه نفس‌های آخرش را می‌کشد. دیگر گزارش‌ها حتی بهترین گزارش‌هایی که در روزنامه‌ها نوشته می‌شود مانند گذشته دیده نمی‌شود که البته بخشی از آن نیز به سیاست‌های فرهنگی کشور در سال‌های گذشته بازمی‌گردد. در این مدت روزنامه‌های مسئولان تعطیل شده‌اند. به این قضیه باید این را نیز اضافه کرد که در سال‌های اخیر شبکه‌های اجتماعی به‌عنوان یک رقیب جدی و قدرتمند وارد میدان شده‌اند و رسانه‌های جدید ظهور کرده و باعث شده‌اند رسانه‌های کلاسیک بیش از پیش کم‌اثر شوند.امیرشاهی بامداد در محل حضور داشتیم و با اهالی صحبت کردم، مقداری فضا تلطیف شد، ولی مقاومت جدی وجود دارد. از طرفی زنان بی‌خانمان در دره فرحزاد نیاز به سرپناه دارند و اگر به این مسئله توجه نشود، خطرات جانی برای آنها به‌همراه خواهد داشت. وی خاطرنشان کرد: گرمخانه ویژه زنان مشرف به دره فرحزاد که قرار بود راه‌اندازی شود، یک سازه آماده است و ظرفیت قراردادن ۵۰ تخت و ۷۰ نفر تک‌خواب را دارد که ما این گرمخانه را به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند. سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند. تجهیز شود، البته روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌دنبال جایگزینی برای این گرمخانه هستیم.

به‌صورت اضطراری در نظر گرفته‌ایم و انتظار داریم شهروندان دغدغه لازم در این زمینه را درک کنند.

سرپرست سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: مقاومت مردم محلی برای عدم راه‌اندازی این گرمخانه به اندازه‌ای بود که حتی پتوهای گرمخانه را برند و نگذاشتند.

تجهیز شود، البته رتبه روز بعد این پتوها بازگردانده شد و ما اکنون از طریق شورایاری‌ها به‌